

Küçük Zebranın Arkadaşı

Jane MEADOW

Küçük Zebranın Arkadaşı

Jane MEADOW

Geniř, altın rengi savanada, imenlerin yumuřak bir deniz gibi dalgalandığı yerde, Zara adında küçük bir zebra yařardı. Siyah beyaz çizgileri güneřte parlıyor, sıcak kahverengi gözleri merakla ısıldıyordu. Her sabah akasya ağalarının yanından geer, su aygırlarına ve zürafalara merhaba derdi. Zara kořmayı severdi ama her řeyden ok yeni arkadaşlar edinmeyi severdi.

Bir gün Zara, uzun otların yanında endişeli bir ses duydu. "Eyvah, eyvah," diyordu ses. "Ben bunu yapamam!" Zara otların arasından baktı ve genç bir devekuşu gördü. Kabarık gri-kahverengi tüyleri dağınıktı, uzun pembemsi bacakları titriyordu. İnce boynunda minik kırmızı bir atkı vardı. "Merhaba," dedi Zara yumuşacık bir sesle. "Ben Zara. Ne oldu?"

"Ben Ollie," dedi devekuşu, kocaman kehribar gözleri endişeyle açılmıştı. "Büyük savana yarışı gelecek hafta ve ben korkuyorum. Ya takılıp düşersem? Ya çok yavaş olursam? Ya herkes bana gülerse?" Zara kocaman, dostça gülümsemesini gösterdi. "Herkes bazen heyecanlanır," dedi. "Ama tek başına antrenman yapmak zorunda değilsin. Ben sana yardım edebilirim." Ollie gözlerini kırpıştırdı. "Bunu benim için yapar mısın?"

Ertesi sabah Zara, Ollie ile savananın kenarında buluştu. "Yavaş başlayalım," dedi. "Şu eğri ağaca kadar koşup geri döneceğiz. Acele yok." Ollie'nin uzun bacakları sallandı. "Ya düşersem?" Zara yanında koştu. "O zaman kalkarsın, biz de yeniden deneriz. Hazır mısınız?" Ollie derin bir nefes aldı ve başını salladı. Yavaş bir koşuyla yola çıktılar, Zara onun hızına ayak uydurdu.

Ollie kořarken uzun boynu ařağı yukarı sallanıyor, kabarık tüyleri zıplıyordu. "Bu o kadar da kötü değılmiř," dedi nefes nefese. Zara tezahürat yaptı: "Harika gidiyorsun!" Ama sonra Ollie küçük bir tařa takıldı. Kehribar gözleri yařla doldu. "Yapamayacağıımı biliyordum!" diye ağıladı. Zara kanadına başını sürttü. "Herkes takılır. Bak, çoktan kalktın bile. Önemli olan bu. Bir daha deneyelim, sakın sakın."

Günlerce, her gün antrenman yaptılar. Zara, Ollie'ye uzun bacaklarını nasıl yükseğe kaldıracağını ve birazcık nasıl öne eğileceğini gösterdi. "Gözlerini yoldan ayırma," dedi. "Ve nefes al." Ollie dikkatle dinledi. Yavaş yavaş endişesi azalmaya başladı. Hâlâ heyecanlanıyordu ama Zara yanındayken büyük yarış o kadar da korkutucu görünmüyordu. "Hızlanıyorsun," dedi Zara. Ollie'nin küçük gagası minik bir gülümsemeye dönüştü.

Yarıştan bir gün önce gölgeli bir ağacın altında dinlendiler. Ollie'nin kırmızı atkısı esintide dalgalanıyordu. "Ya sonuncu olursam?" diye fısıldadı. Zara bir an düşündü. "O zaman elinden gelenin en iyisini yapmış olursun ve ben seninle gurur duyarım. Ama daha da önemlisi, antrenman yaparken eğlendin mi?" Ollie başını salladı. "O zaman önemli olan bu," dedi Zara. "Yarış sadece bir oyun. Hadi keyfini çıkaralım."

O gece Ollie uyuyamadı. Aklı endişelerle doluydu. Diğer hayvanların onu izlediğini ve uzun bacaklarının birbirine dolandığını hayal etti. Geride kaldığını hayal etti. Ama sonra Zara'nın sıcak gülümsemesini ve yumuşak sözlerini hatırladı. Bir kelebek gagasına konduğunda nasıl güldüklerini hatırladı. Yavaşça kehribar gözleri kapandı ve huzurlu bir uykuya daldı.

Yarış günü aydınlık ve sıcak bir havayla geldi. Savananın bütün hayvanları toplandı: zürafalar, su aygırları, maymunlar ve kuşlar. Yarış yolu altın rengi çimenlerin üzerinde uzanıyor, parlak kurdelelerle işaretlenmişti. Ollie ince boynuyla titreyerek başlangıç çizgisinde durdu. Zara tam yanıdaydı. "Unutma," diye fısıldadı, "sadece elinden gelenin en iyisini yap. Ben hep yanında olacağım."

Düdük çaldı! Hayvanlar ileri atıldı. Ollie'nin uzun bacakları açıldı ve Zara onun yanında dörtnala koştu. "Bunu başarabilirsin!" diye seslendi. Başta Ollie heyecanlıydı ama sonra kendi ritmini buldu. Ayakları yere vuruyor, rüzgâr tüylerini karıştırıyordu. Kazanmayı unuttu. Kalabalığı unuttu. Sadece koştu, özgür ve mutlu hissederek.

Yolun yarısında Ollie önünde düşmüş bir dal gördü. "Dikkat et!" diye bağırdı Zara. Ollie yükseğe zıpladı—hiç olmadığı kadar yükseğe—ve dalı zarif bir sıçrayışla aştı. "Vay canına!" diye tezahürat yaptı maymunlar. Ollie'nin kalbi gururla doldu. Zara sevinçle güldü. "Bu harikaydı!" Ollie'nin kehribar gözleri parladı. Sadece koşmuyordu; uçuyordu!

Bitiř çizgisi göründü. Ollie kalabalığın ortalarındaydı ama umurunda değildi. Zara'nın çılgınca tezahürat yaptığını gördü, çizgileri güneşte parlıyordu. Son bir güçle itti kendini, uzun bacakları onu çizginin üzerinden taşıdı. Kazanmadı ama bitirmişti. Ve bunu en iyi arkadaşı yanındayken başarmıştı.

Yarıştan sonra hayvanlar etrafına toplandı. "Çok hızlıydın, Ollie!" dedi küçük bir maymun. Ollie tüylerinin altında kızardı. Zara ona sarıldı. "Seninle çok gurur duyuyorum," dedi. "Cesurdun ve hiç pes etmedin." Ollie arkadaşına baktı. "Senin sayende başardım," dedi. "Kendime inanmamı sağladın."

O günden sonra Ollie farklıydı. Hâlâ bazen heyecanlanıyordu ama Zara'nın cesaretlendirmesini hatırlıyordu. Her gün koşu antrenmanı yaptı ve kısa sürede en iyilerle yarışabilecek hale geldi. Ama yarıştan çok, Zara ile vakit geçirmeyi seviyordu. Birlikte savanayı keşfettiler, kelebeklerin peşinden koştular ve akasya ağaçlarının altında güldüler.

Bir akşam, güneş altın rengi çimenlerin üzerinde batarken Ollie, Zara'ya döndü. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," dedi. "Bana eğlenmenin kazanmaktan daha önemli olduğunu öğrettin. Ve iyi bir arkadaşın her zorluğu kolaylaştırdığını." Zara kocaman, sıcak gülümsemesini gösterdi. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi. "Ve sen bana cesur olmanın, korksan bile denemek olduğunu öğrettin."

Ve böylece, geniş, altın rengi savanada, küçük bir zebra ile genç bir devekuşu en iyi arkadaş oldular. Ollie'nin özgüveni attığı her adımda biraz daha büyüdü ve Zara'nın iyiliği güneş gibi parladı. Önlerine hangi zorluk çıkarsa çıksın, onunla birlikte göğüsleyebileceklerini biliyorlardı. Çünkü iyi bir arkadaş her zorluğu kolaylaştırır—ve her yarış daha eğlenceli hale getirir.